

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (sedmi senat)

z dne 30. maja 2018*

„Pritožba – Javni uslužbenci – Osebni prejemki – Družinski dodatki – Dodatek za šolanje –
Zavrnitev povračila šolnine – Člen 3(1) Priloge VII h Kadrovskim predpisom za uradnike
Evropske unije“

V zadevi C-390/17 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 28. junija 2017,

Irit Azoulay, stanujoča v Bruslju (Belgija),

Andrew Boreham, stanujoč v Wansin-Hannutu (Belgija),

Mirja Bouchard, stanujoča v Villers-la-Villu (Belgija),

Darren Neville, stanujoč v Ohainu (Belgija),

ki jih zastopa M. Casado García-Hirschfeld, odvetnica,

pritožniki,

druga stranka v postopku je

Evropski parlament, ki ga zastopata L. Deneys in E. Taneva, agentki,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (sedmi senat),

v sestavi A. Rosas (poročevalec), predsednik senata, C. Toader, sodnica, in E. Jarašiūnas, sodnik,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 22. marca 2018

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

- 1 Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard in Darren Neville s pritožbo predlagajo razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 28. aprila 2017, Azoulay in drugi/Parlament (T-580/16, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2017:291), s katero je to zavrnilo njihovo tožbo za razglasitev ničnosti posameznih odločb Evropskega parlamenta z dne 24. aprila 2015, s katerimi jim za leto 2014/2015 ni bil dodeljen dodatek za šolanje, in po potrebi razglasitev ničnosti posameznih odločb Parlamenta z dne 17. in 19. novembra 2015 v delu, v katerem so z njimi delno zavrnjene njihove pritožbe z dne 20. julija 2015.

Pravni okvir

- 2 Člen 67(1) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije v različici, ki se uporablja za spor (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi), določa:

„Družinski dodatki vključujejo:

[...]

(c) dodatek za šolanje.“

- 3 Člen 3(1) Priloge VII h Kadrovskim predpisom določa:

„Ob upoštevanju pogojev, določenih v splošnih izvedbenih predpisih, uradnik prejme dodatek za šolanje v višini dejanskih stroškov izobraževanja, ki jih nosi, do največ 260,95 [EUR] na mesec za vsakega vzdrževanega otroka, ki je star najmanj pet let in se redno šola v osnovni ali srednji šoli, ki zaračunava šolnino, ali v visokošolskem zavodu. [...]

[...]“

- 4 Parlament je 18. maja 2004 na podlagi člena 110 Kadrovskih predpisov sprejel Splošne izvedbene predpise v zvezi z dodelitvijo dodatka za šolanje, določenega v členu 3 Priloge VII h Kadrovskim predpisom (v nadaljevanju: SIP). Člen 3 SIP določa:

„Do višine najvišjega zneska, ki je določen v členu 3(1), prvi in tretji pododstavek, Priloge VII h Kadrovskim predpisom, dodatek za šolanje B pokriva:

(a) stroške vpisa in obiskovanja izobraževalne ustanove;

(b) stroške prevoza;

brez kakršnih koli drugih stroškov, zlasti:

- obveznih stroškov, kot so stroški nakupa knjig, šolskega materiala ali športne opreme, kritje šolskega zavarovanja in zdravstvenih izdatkov, stroški izpitov, stroški za skupne zunajšolske dejavnosti (kot so ekskurzije, šolski obiski in potovanja, športno usposabljanje itd.), kot tudi drugih stroškov v zvezi z izvedbo šolskega programa obiskovane izobraževalne ustanove,
- stroškov, ki izhajajo iz sodelovanja otroka v poletni in zimski šoli v naravi, pri pouku na prostem in podobnih dejavnostih.“

Dejansko stanje

5 Dejansko stanje spora je v izpodbijani sodbi opisano tako:

„1 Prva tožeča stranka, I. [...] Azoulay, ima otroka, ki je od septembra 2014 vpisan na Athénée Ganenou v Bruslju (Belgija). Otroci ostalih treh tožečih strank, A. [...] Boreham[a], M. [...] Bouchard in D. Nevill[a], so vpisani na École internationale Le Verseau v Biergesu (Belgija). Tožečim strankam, katerih otroci so že bili vpisani v te izobraževalne ustanove pred letom 2014, so bile do šolskega leta 2014/2015 šolnine njihovih otrok povrnjene v okviru mesečne zgornje meje.

2 École internationale Le Verseau je nekonfesionalna šola, ki je del Fédération des établissements libres subventionnés indépendants (FELSI) (zveza brezplačnih subvencioniranih neodvisnih ustanov) in ki jo subvencionira francoska skupnost. Predavanja v francoščini in angleščini od vrtca naprej izvajajo profesorji, katerih materni jezik sta ta jezika. Vendar ta šola ni v celoti financirana s to subvencijo. Ima lastne vire, ki jih dobiva predvsem od neprofitnega združenja Les Amis du Verseau.

3 Athénée Ganenou je konfesionalna šola, ki jo subvencionira francoska skupnost in v kateri se izvaja uradni in celovit izobraževalni program, v katerem je dodanih več tedenskih ur učenja hebrejskega jezika, zgodovine judovstva, biblije in angleščine od osnovne šole naprej. Ta šola ni v celoti financirana s to subvencijo. Ima lastne vire, ki jih dobiva predvsem od neprofitnega združenja Les Amis du Verseau.

4 Tožeče stranke so oktobra in novembra 2014 vložile prošnje za povračilo šolnine, ki so jo plačale za svoje vzdrževane otroke, skupaj s priloženimi dokazili, ki sta jih pripravili zadevni šoli in ki so bila enaka tistim, priloženim njihovim prejšnjim prošnjam za povračilo takih stroškov šolanja, ki so bile odobrene.

5 Tožečim strankam je bila 24. aprila 2015 vročena odločba o dokončni zavrnitvi njihovih prošenj za povračilo šolnine [...], ker naj ne bi bili izpolnjeni pogoji iz člena 3(1) Priloge VII h [Kadrovskim predpisom], saj zadevni šoli nista bili plačljivi izobraževalni ustanovi v smislu te določbe, prostovoljni prispevki tožečih strank zadevnim neprofitnim združenjem pa so zunaj brezplačnega obveznega izobraževalnega okvira, kakršen je določen z belgijsko zakonodajo.

6 Tožeče stranke so 20. julija 2015 vložile pritožbo v skladu s členom 90(2) Kadrovskih predpisov. S posameznimi odločbami [...] z dne 17. in 19. novembra 2015 so bile te pritožbe zavrjene [...]. Vendar je generalni sekretar Parlamenta odločil, da se pritožnikom ‚nesporno in izjemoma‘ odobri dodatek za šolanje za leto 2014/2015, ne pa več za prihodnja šolska leta na École internationale Le Verseau in Athénée Ganenou.“

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

6 Pritožniki so Splošnemu sodišču predlagali, naj odločbe z dne 24. aprila 2015 ter po potrebi odločbe z dne 17. in 19. novembra 2015 razglasi za nične, „razen odločbe generalnega sekretarja Parlamenta, da jim nesporno in izjemoma odobri dodatek za šolanje za šolsko leto 2014/2015“, Parlamentu naloži, da jim izplača dodatek za šolanje za šolsko leto 2015/2016, povečan za obresti, ki se izračunajo od datuma, od katerega so bili ti denarni zneski dolgovani, in Parlamentu naloži plačilo stroškov.

7 Pritožniki so se pri tem oprli na tri tožbene razloge, od katerih se je prvi nanašal na kršitev člena 3(1) Priloge VII h Kadrovskim predpisom in očitno napako pri presoji, drugi na kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj, tretji pa na kršitev načel enakega obravnavanja in dobrega upravljanja. Splošno

sodišče je zavrnilo vse tožbene razloge in posledično tudi tožbene predloge za razglasitev ničnosti odločb z dne 24. aprila 2015. Ob upoštevanju te zavrnitve je razsodilo, da o predlogih za naložitev Parlamentu, naj pritožnikom izplača dodatek za šolanje za leto 2015/16, ni treba odločiti.

Predlogi strank

- 8 Pritožniki Sodišču predlagajo, naj:
  - izpodbijano sodbo razveljavi;
  - predlogom, podanim na prvi stopnji, ugotovi in
  - Parlamentu naloži plačilo vseh stroškov.
- 9 Parlament Sodišču predlaga, naj:
  - pritožbo zavrne kot neutemeljeno in
  - pritožnikom naloži plačilo stroškov.

Pritožba

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 10 Pritožniki v okviru prvega pritožbenega razloga izpodbijajo točke od 31 do 36 in 38 izpodbijane sodbe. Trdijo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je pojem „šolnina“ razlagalo ob upoštevanju okrožnice francoske skupnosti v Belgiji št. 4516 z dne 29. avgusta 2013 z naslovom „Gratuité de l'accès à l'Enseignement obligatoire“ (brezplačni dostop do obveznega izobraževanja), ki je informativna okrožnica, namenjena nacionalnim organom.
- 11 Po mnenju pritožnikov je pojem „šolnina“ iz Kadrovskih predpisov avtonomen pojem, ki ga je treba razlagati ob upoštevanju ciljev, ki jih uresničuje ureditev, katere del je, in njegovega konteksta. Cilj dodatkov naj bi bil upoštevati družinski položaj uradnika in mu izplačati „dodatni“ prejemek, ki ustreza stroškom, ki so mu dejansko nastali, ne glede na sistem, v katerem se njegov otrok šola. V obravnavani zadevi naj bi bili stroški, ki so jih pritožniki krili, namenjeni financiranju izobraževanja njihovih otrok in naj bi bili ustrezno utemeljeni.
- 12 Kot je Splošno sodišče navedlo v točki 32 izpodbijane sodbe, pritožniki niso izpodbijali tega, da neplačilo zadevnih stroškov ne more povzročiti izključitve njihovih otrok iz belgijske ustanove obveznega izobraževanja. Vendar bi lahko bili otroci, katerih starši ne plačajo stroškov posebnega izobraževalnega programa, iz tega programa izključeni. V takem primeru bi morali sodelovati v nacionalnem šolskem programu, čeprav sta materni jezik otrok pritožnikov in njihova kulturna dediščina drugačna od jezikov in dediščine belgijskega ljudstva.
- 13 Pritožniki poleg tega trdijo, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva, ker je v točkah 31 in 36 izpodbijane sodbe ugotovilo, da to, da neprofitno združenje, ki ga podpirajo starši učencev, zaračunava stroške izobraževanja, ni v skladu z nacionalnim zakonom, pri čemer zadevna združenja ne zaračunavajo storitev, ki jih mora šola opraviti brezplačno, temveč poučevanje, ki ne spada v belgijski obvezni

program. Z drugimi besedami, ti posebni prispevki naj bi bili namenjeni izključno financiranju poučevanja, ki ga francoska skupnost v Belgiji ne subvencionira ter ki je posebnost izbrane šole in njenega izobraževalnega načrta.

- 14 Nazadnje pritožnice izpodbijajo točko 40 izpodbijane sodbe, v kateri je Splošno sodišče razsodilo, da ker „prispevkov, plačanih neprofitnim združenjem, ni mogoče opredeliti kot stroške šolanja, ti prispevki pomenijo stroške, ki nastanejo zaradi zahtev in dejavnosti, povezanih z izvajanjem šolskega programa, namreč udeležbe otrok v posebnem programu in nesubvencioniranega šolanja na zadevnih šolah, in je treba te prispevke šteti za „druge stroške v zvezi z izvajanjem šolskega programa obiskovane izobraževalne ustanove“ v smislu člena 3, drugi odstavek, SIP, ki po isti določbi niso zajeti z dodatkom za šolanje B“.
- 15 Parlament izpodbija trditve pritožnikov.

Presoja Sodišča

- 16 Splošno sodišče s tem, da je v točkah 19 in 20 izpodbijane sodbe opozorilo, da je dodatek za šolanje iz člena 3(1) Priloge VII h Kadrovskim predpisom namenjen kritju „šolnine“, ki jo uradnik nosi za vsakega vzdrževanega otroka, ki se redno šola „v osnovni ali srednji šoli, ki zaračunava šolnino“, ni napačno uporabilo prava.
- 17 Pritožniki ne izpodbijajo, da je pojem „šolnina“ avtonomen pojem prava Unije. Za razlago tega pojma je treba med drugim upoštevati njegovo besedilo in cilje, ki jih uresničuje ureditev.
- 18 V besedilu člena 3(1) Priloge VII h Kadrovskim predpisom je jasno navedeno, da morajo kriti stroški omogočati obiskovanje plačljive ustanove. Kot je generalna pravobranilka navedla v točki 2 sklepnih predlogov, je bil namen sprejetja te določbe dodatek za šolanje bolj uskladiti z dejanskimi izdatki uradnikov.
- 19 Člen 3 SIP, ki se razlaga ob upoštevanju člena 3(1) Priloge VII h Kadrovskim predpisom, določa, da dodatek za šolanje pokriva stroške vpisa in obiskovanja plačljive izobraževalne ustanove ter stroške prevoza, brez kakršnih koli drugih stroškov.
- 20 Glede na avtonomnost pojma „šolnina“ je kvalifikacija tega pojma odvisna samo od narave stroškov, ki se povrnejo, in njihovih sestavnih delov (sodba z dne 8. septembra 2011, Bovagnet/Komisija, F-89/10, EU:F:2011:129, točka 22).
- 21 Torej Splošno sodišče s tem, da je preučilo naravo in sestavne dele stroškov pritožnikov, da bi ugotovilo, ali jih je mogoče šteti za stroške vpisa in obiskovanja plačljive izobraževalne ustanove, ni napačno uporabilo prava.
- 22 Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava niti s tem, da se je oprlo na okrožnico št. 4516, ki vsebuje informacije v zvezi z zakonodajo, ki se uporablja v francoski skupnosti v Belgiji glede brezplačnosti obveznega šolanja.
- 23 Pritožniki v zvezi s tem niso oporekali, da École internationale Le Verseau in Athénée Ganenou ne zahtevata plačila stroškov vpisa in obiskovanja. To zadostuje, da se ti šoli ne štejeta za plačljivi izobraževalni ustanovi v smislu člena 3(1) Priloge VII h Kadrovskim predpisom, kot je podrobneje opredeljen v členu 3 SIP. Zato Splošno sodišče s tem, da je v točki 36 izpodbijane sodbe na tej podlagi ugotovilo, da prispevki, ki jih tretje osebe, kot so neprofitna združenja, zahtevajo za sodelovanje otrok v posebnem programu in za nesubvencionirano šolanje na teh šolah, niso stroški vpisa in obiskovanja omenjenih šol in jih ni mogoče šteti za „šolnine“ v smislu člena 3(1) Priloge VII h Kadrovskim predpisom, kot je podrobneje opredeljen v členu 3 SIP.

- 24 Glede na to je Splošno sodišče v točki 40 izpodbijane sodbe pravilno razsodilo, da prispevkov, plačanih zadevnim neprofitnim združenjem, ni mogoče šteti za šolnine. Ti prispevki namreč pomenijo stroške, ki nastanejo zaradi zahtev in dejavnosti, povezanih z izvajanjem posebnega programa in nesubvencioniranega šolanja na zadevnih šolah, in jih je treba šteti za „druge stroške v zvezi z izvajanjem šolskega programa obiskovane izobraževalne ustanove“ v smislu člena 3, drugi odstavek, SIP, ki v skladu z isto določbo niso zajeti z dodatkom za šolanje B.
- 25 Zato prvi pritožbeni razlog ni utemeljen.

Drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 26 Pritožniki z drugim pritožbenim razlogom izpodbijajo točki 45 in 46 izpodbijane sodbe, v katerih je Splošno sodišče najprej spomnilo, da ni mogoče ugotoviti nikakršne kršitve načela varstva legitimnih pričakovanj, če natančna, brezpogojna in skladna zagotovila, ki jih da institucija, ne spoštujejo določb Kadrovskih predpisov, nato pa zaradi izčrpnosti navedlo, da iz nobene listine v spisu in natančneje iz obrazca, ki ga je upravna služba Parlamenta pripravila za šole, ni razvidno, da bi ta organ pritožnikom dal natančna, brezpogojna in skladna zagotovila.
- 27 Pritožniki zatrjujejo vsebinsko nepravilnost ugotovitev v izpodbijani sodbi, saj naj v obravnavani zadevi ne bi šlo za to, ali lahko zadevni obrazec dokazuje obstoj stroškov vpisa, temveč za preverjanje, ali ne pomeni praksa, ki je toliko let veljala pri Parlamentu in ki je druge institucije Unije ne izpodbijajo, natančno, brezpogojno in skladno zagotovilo uprave.
- 28 Parlament preroka obstoj vsebinske nepravilnosti.

Presoja Sodišča

- 29 Ugotoviti je treba, da pritožniki izpodbijajo dodatni razlog iz izpodbijane sodbe, ne da bi oporekali sodni praksi, v skladu s katero obljube uprave institucije uradniku, ki niso v skladu z določbami Kadrovskih predpisov, pri osebi, ki so ji namenjene, ne morejo vzbuditi legitimnih pričakovanj (glej v tem smislu sodbi z dne 16. novembra 1983, Thyssen/Komisija, 188/82, EU:C:1983:329, točka 11, in z dne 6. februarja 1986, Vlachou/Računsko sodišče, 162/84, EU:C:1986:56, točka 6).
- 30 Iz tega izhaja, da drugi pritožbeni razlog, tudi če bi bil utemeljen, ne more privedi do razveljavitve izpodbijane sodbe. Ta pritožbeni razlog je torej brezpredmeten in ga je zato treba zavrnilo.

Tretji pritožbeni razlog

Trditve strank

- 31 Pritožniki s tretjim pritožbenim razlogom izpodbijajo točki 47 in 48 izpodbijane sodbe, s katerima je Splošno sodišče ugotovilo nedopustnost trditve, v skladu s katero je sprememba upravne prakse v nasprotju z načelom pravne varnosti, saj se ta trditev ni uveljavljala v upravni pritožbi in torej ni v skladu s pravilom o skladnosti med predhodno upravno pritožbo in tožbo. Pritožniki trdijo, da je njihova trditev odgovor na obrazložitev, ki jo je Parlament prvič navedel v odgovoru na njihovo upravno pritožbo.

- 32 Po navedbah Parlamenta se je pritožbeni razlog tožečih strank v upravni pritožbi, s katerim so se sklicevale na spremembo upravne prakse, nanašal na kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj. Odločbe z dne 17. in 19. novembra 2015, v katerih je bilo odgovorjeno na ta pritožbeni razlog, naj bi temeljile na ustaljeni sodni praksi, v skladu s katero zgolj to, da se je dodatek za šolanje plačeval več let, ne zadostuje, da bi se osebje sklicevalo na to načelo. V določbah, ki urejajo dodelitev tega dodatka, naj bi bilo namreč izrecno navedeno, da je dodatek za šolanje predmet letne ocene in da se torej lahko iz leta v leto spreminja ali celo ukine. Zato naj opozorilo o letni oceni dodatka za šolanje ne bi bilo nov razlog, temveč trditev v odgovor na izpodbijanje pritožnikov, ki so imeli na voljo informacije v zvezi s tem, tako da so se lahko v upravni pritožbi sklicevali na razlog v zvezi s kršitvijo pravne varnosti.

Presoja Sodišča

- 33 V zvezi s tem je treba ugotoviti, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 60 sklepnih predlogov, da trditev Parlamenta, da se dodatek za šolanje ocenjuje letno, pomeni podkrepitev njegove utemeljitve, v skladu s katero pritožnikom ni dal natančnih in brezpogojnih zagotovil glede upravičenosti do dodatka za šolanje.
- 34 Ta trditev je bila torej odgovor na razlog v zvezi s kršitvijo načela varstva legitimnih pričakovanj, ki so ga pritožniki navedli v upravni pritožbi, in ne gre za razlog iz odločb z dne 17. in 19. novembra 2015, ki bi se pojavil šele v fazi odgovora na upravne pritožbe.
- 35 Iz tega izhaja, da tretji pritožbeni razlog ni utemeljen.

Četrty pritožbeni razlog

Trditve strank

- 36 Pritožniki s četrtyim pritožbenim razlogom izpodbijajo točko 56 izpodbijane sodbe. Menijo, da je Splošno sodišče kršilo obveznost obrazložitve, ker je ugotovilo brezpredmetnost prvega dela tretjega tožbenega razloga, s katerim so zatrjevali, da so starši, ki so uradniki drugih institucij, prejeli povračilo šolnine za otroke, ki so vpisani v isti šoli kot njihovi otroci, in ker ni odločilo o kršitvi člena 22 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, čeprav je bila ta zatrjevana pred Splošnim sodiščem. Trdijo, da so uradniki v skladu s členom 1a Kadrovske predpise upravičeni do enakega obravnavanja pri uporabi teh predpisov, kar pomeni, da je treba navedene kadrovske predpise praviloma v celotni Uniji razlagati avtonomno in enotno. Parlament pa naj bi v odločbah z dne 17. in 19. novembra 2015 navedel, da to, da straši, ki so zaposleni pri Evropski komisiji, še vedno prejema povračilo šolnine za svoje otroke, ki so vpisani v École internationale Le Verseau in Athénée Ganenou, ne pomeni neenakega obravnavanja, temveč kvečjemu to, da „ima vsaka institucija možnost samoorganiziranja, ki ji omogoča, da v določeni meri avtonomno razlaga določbe kadrovske predpise“.
- 37 Pritožniki zatrjujejo, da je Splošno sodišče s tem, da ni preučilo, ali je obrazložitev Parlamenta v zvezi z njegovo diskrecijsko pravico pri razlagi zakonodajne določbe določena v Kadrovske predpise in ali je v skladu z načelom enakega obravnavanja, napačno uporabilo pravo.
- 38 Parlament izpodbija utemeljenost četrtega pritožbenega razloga.

Presoja Sodišča

- 39 Ugotoviti je treba, da pritožniki izpodbijajo ugotovitev Splošnega sodišča iz točke 56 izpodbijane sodbe, vendar ne oporekajo sodni praksi, na katero je Splošno sodišče oprlo svojo ugotovitev, ki je tako navedena v točki 55 izpodbijane sodbe:

„Vendar iz ustaljene sodne prakse izhaja, da se uradnik ali začasni uslužbenec ne moreta sklicevati na nezakonitost, da bi pridobila neko prednost. Spoštovanje načela enakega obravnavanja mora biti namreč usklajeno s spoštovanjem načela zakonitosti, po katerem se nihče ne more v svojo korist sklicevati na nezakonitost, ki je bila storjena v korist drugega (sodbe z dne 4. julija 1985, Williams/Računsko sodišče, 134/84, EU:C:1985:297, točka 14; z dne 2. junija 1994, de Compte/Parlament, C-326/91 P, EU:C:1994:218, točki 51 in 52, in z dne 1. julija 2010, Časta/Komisija F-40/09, EU:F:2010:74, točka 88).“

- 40 Navajanje te sodne prakse pa je zadostovalo za obrazložen odgovor na tožbeni razlog, ki se je nanašal na kršitev načela enakega obravnavanja.
- 41 Poleg tega je to navajanje pomenilo tudi utemeljitev za odločbi z dne 17. in 19. novembra 2015, saj je ta institucija menila, da bi bilo plačilo dodatka za šolanje, ki ga zahtevajo pritožniki, v nasprotju s členom 3(1) Priloge VII h Kadrovskim predpisom, to stališče pa je še utrjeno s to sodbo.
- 42 Glede člena 22 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba ugotoviti, da so jo pritožniki v tožbi za razglasitev ničnosti samo omenili, niso pa podali razloga, ki bi temeljil na kršitvi te določbe in na katerega bi Splošno sodišče moralo odgovoriti.
- 43 Četrty pritožbeni razlog torej ni utemeljen.
- 44 Ker je bilo ugotovljeno, da so vsi pritožbeni razlogi neutemeljeni, je treba pritožbo zavrni.

Stroški

- 45 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče. Člen 138(1) tega poslovnika, ki se uporablja za pritožbeni postopek na podlagi njegovega člena 184(1), določa, da se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 46 Ker je Parlament predlagal, naj se plačilo stroškov naloži pritožnikom, in ker ti s svojimi pritožbenimi razlogi niso uspeli, se jim naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (sedmi senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Irit Azoulay, Andrewu Borehamu, Mirji Bouchard in Darrenu Nevillu se naloži plačilo stroškov.

Podpisi